

[Kjær Rasmussen.]

slag til folketingsbeslutning. Der ligger jo egentlig to forslag i det: for det første en automatisk regulering sammenkædet med en forhøjelse af visse ydelser, for det andet indførelse af en offentlig tillægspension.

Hvad angår den første del, er der jo så nogenlunde tale om, at man holder sig til de trådte stier, lige bortset fra at dette forslag af 14. november tager vinden noget ud af sejlene på SF-forslaget af 7. november, hvad angår adgang til at opnå folkepension af erhvervsmæssige grunde, før den normale pensionsalder indtræder.

Hr. Chr. Madsen kunne altså have en vis grund til at føle sig kigget i kortene af hr. Niels Mørk; det er sikkert en form for samordnet oppositionspolitik, der kan give kvaler for den svage part. Men i øvrigt vil jeg gerne vende tilbage til netop dette punkt under omtalen af SF-forslaget.

Det socialdemokratiske forslag tilsigter jo en forbedring for de grupper, som allerede nu er pensionister; og jeg må da sige, at VS finder noget positivt heri. For de nuværende folkepensionisters vedkommende vil forholdet ofte være det, at de har levet deres liv i beskedne kår på grund af, at velstandsstigningen er et temmelig nyt fænomen. Derfor kan de nok trænge til en forbedring i otiumsperioden. Vi er altså parat til at se med velvilje på den første del af det socialdemokratiske forslag.

Hvad angår den anden del, der omhandler indførelse af en offentlig tillægspension, må man jo konstatere, at socialdemokratiet ganske åbenbart er på retur fra det ITP-forslag, der kom i sin tid. Det er sikkert klogt at trække sig ud af den historie; folk i almindelighed har næppe kunnet se det saliggørende i at lade indkomstforskellene fortsætte ind i pensionsalderen.

Nu foreslår man altså en offentlig tillægspension, på kort sigt finansieret gennem en forhøjelse af folkepensionsbidraget, på lang sigt finansieret gennem arbejdsgiverbidraget. Vi i vort parti holder imidlertid mest af den finansieringsform, der går skattevejen; den form, der vil blive mulighed for at lægge nogen progressivitet ind i. Det er ikke, fordi vi har medlidenhed med arbejdsgiverne, men det er, fordi en arbejdsgiverfinansiering efter vor opfattelse blot vil blive væltet over på omkostningssiden og der-

efter fratrukket på selvangivelsen, således at arbejdsgiveren i virkeligheden unddrager sig betaling.

For øvrigt tror jeg nok, at den tjenestemandslignende pensionsordning, man taler om at ville indføre, trænger til en nærmere forklaring. Jeg mente egentlig, at man på længere sigt var indstillet på at udvikle denne pensionsform, for vi må jo gøre os klart, at tjenestemandspensionsordningen indebærer, at man får højere pension, jo højere lønnen har været, og jeg tror jo da nok, tiden nu er kommet til, at socialdemokratiet prøver på at forklare os, hvad man egentlig vil. Går man ind for samme pension til alle, eller hvad er egentlig sigtet? Jeg tror godt, vi kan få et klart svar på det i dag; det er vist ikke nødvendigt at afvente en udvalgsbehandling.

Tanken om at lade beløbene indgå i en fond er vi umiddelbart sympatisk stemt over for, men det er jo ikke meget, vi får at vide om denne fond, ud over at den skal finansiere tillægspensionen samt yde støtte til kommuner og erhvervsliv gennem udlån. Vi må have en hel del mere at vide om fondsstyrrelse, statutter osv. Vi er ikke i stand til at tage stilling til den anden del af forslaget i dag, selv om vi er positivt stemt over for selve ideen om tillægspension. Vi så gerne nogle fordelingspolitiske hensyn taget i hele spørgsmålet om pensioners finansiering, og det, man foreslår vedrørende folkepensionsbidraget, kan vi altså ikke erklære os tilfreds med, for dette folkepensionsbidrag er jo ikke nogen progressiv beskatning; det er på sådan noget som 3 pct., så vidt jeg husker.

Så er der endelig det socialistiske folkepartis forslag. Man bemærker, at der ikke i hr. Chr. Madsens forslag er tale om en generel nedsættelse af pensionsalderen. En sådan generel nedsættelse anser vi imidlertid for påkrævet, ja, med den fart, den tekniske udvikling skyder, vil den simpelt hen blive nødvendig inden længe. Jeg synes derfor, forslaget er udtryk for beskedenhed på et område, hvor man aldeles ikke behøver at være beskeden. Hr. Chr. Madsen har da så inderlig ret i, at der er store problemer inden for arbejdsløhedsområderne, men VS har nu den opfattelse, at fuld løn under arbejdsløshed er en mere rigtig løsning end førtidspension. Vi kan ikke rigtig forstå,